

EL PETIT PRÍNCEP

CANCÓ DEL XAI

Em diu: M'agradaria que tu em pintis un xai. Li vaig dir que ho sentia, que jo no he pintat mai.

Sols sé pintar una boa que es menja un elefant... i ell.. plora que plora, i jo acabo pintant.

Li pinto un xai amb banyes, i em diu: Si és un marrà... Si et plau, pinta'n un altre que sigui jovençà!

Si li'n pinto una capsa. A dins, dic, tens el xai. Aquest si que m'agrada, ai quin xaïet més guai!

Em diu: M'agradaria que tu em pintis un xai. Li vaig dir que ho sentia, que jo no he pintat mai.

Sols sé pintar una boa que es menja un elefant... I ell.. plora que plora, i jo acabo pintant.

CANÇÓ DE LA ROSA

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

Claror d'amor, poncella nascuda en néixer el sol, que bella, s'esbadella i, com qui vol i do, al sol daurat reposa.

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

Coqueta i presumida, té un deix de vanitat, però és ben eixerida i em té tot enartat l'encís que en viure posa.

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

Amb altivesa brava, quatre punxes que té a tort i dret mostrava per si algun tigre ve, si un tigre venir gosa.

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

Oh amb quina tendra flaire, amb quin xamós somrís, omplia el cel i l'aire del meu petit pas al goig d'amor desclosa.

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

Qui sap si ara m'enyora o es mor d'amor per mi, o es gronxa seductora per un altre fadrí, amor que no reposa.

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

CANÇÓ DEL REI

Com a ceptre duu una canya i per corona un castell, una aranya li brodava teranyines per mantell.

Per manar no té a qui mani -com a monarca absolut que a qui li plagui badal o que faci un esternut.

Per ministre té una puça, per general un mosquit i voldria haver per jutge un minyó ben eixerit.

CANÇÓ DEL VANITÓS

Com més ho miro i remiro és a mi mateix que admiro.

CANÇÓ DE L'EMBRIAC

Molt més hi veu el qui beu: que jo, on n'hi ha un, n'hi veig deu.

CANÇÓ DEL NEGOCIANT

Dos i dos fan quatre, quatre i quatre vuit, qui no tingui pasta que es tingui per cuit.

Quatre i quatre quinze i tres trenta-nou, qui vulgui tenir-ne no en tindrà mai prou.

Tinc a cabassades estels en un banc, i el cel us deixava sense un entrebanc.

Tot es ven i es compra i tant tens tant vals i Papa de Roma pots ser per tres rals.

Dos i dos fan quatre, quatre i quatre vuit, qui no tingui pasta que es tingui per cuit.

Quatre i quatre quinze i tres trenta-nou, qui vulgui tenir-ne no en tindrà mai prou.

CANÇÓ DEL FANALER

Encén i apaga, així com cal, si el sol s'amaga, cal un fanal.

Encén i apaga apaga, encén: quina feinada! cal anar al cent!

Encén i apaga cada minut, si no, l'apaga fa tururut.

Sense cap casa ni cap veí, encén i apaga i, doncs, per qui?

Sense una vila, sense un carrer, ai trista vida del fanaler!

CANÇÓ DEL GEÒGRAF

Geògraf de pacotilla que només parla i escriu i no sap trobar cap illa ni sap dibuixar cap riu.
Geògraf de pacotilla que només parla i escriu i no sap trobar cap illa ni sap dibuixar cap riu.
Per a fer geografia li cal un explorador que li dicti cada dia el tros que cal de lliçó.
No coneix mars ni muntanyes ni sap cap llei de volcà que s'endinsi en les entranyes de cap planeta llunyà.
El món no és fet a la mida de les parets d'un despatx: cal viure de ple la vida i entomar el goig a be raig.
El món no és fet a la mida de les parets d'un despatx: cal viure de ple la vida i entomar el goig a be raig.

CANÇÓ DE L'ECO

Hola! Hola!, Hola! Déu vos guard!
vos guard!, vos guard!
Què hi ha algú?
Algú, algú. Estic aquí! Qui? Qui?

Hola! Hola!, Hola! Déu vos guard!
vos guard!, vos guard!
Què hi ha algú?
Algú, algú. Estic aquí! Qui? Qui?

Vull ser amic teu, estic sol!
Estic sol! Estic sol!

CANÇÓ DE LA GUINEU

Els ulls poden enganyar. Només el cor hi veu clar.

Res no et serà indiferent si t'ho fas teu i t'hi lligues:

arreu se't faran amigues les guineus, les flors, la gent.

Els ulls poden enganyar. Només el cor hi veu clar.

Totes les roses del món seran d'allò més boniques,
però mai tan belles són com la que tu domestiques.

Ells ulls poden enganyar. Només el cor hi veu clar.

El vent tot gronxant el blat és ara el que més m'agrada:
Oh el teu cabell esbullat que em té tota enamorada!

Els ulls poden enganyar. Només el cor hi veu clar.

M'emmalaltia l'adéu i no trobo al cor millora,
Que jo sóc teva i tu meu, i tot el meu ser t'enyora.

Els ulls poden enganyar. Només el cor hi veu clar.

CANÇÓ DELS ESTELS

Els estels et riuran, picarols en la fosca.

Si cel enllà hi ha una flor que t'espera, la nit es fa florida primavera.

Els estels et riuran, picarols en la fosca.

Si hi ha un estel que és ben teu, l'estelada i tot el cel et xucla la mirada.

Els estels et riuran, picarols en la fosca.

Si és que, enyorat, la tristor t'estenalla, mira l'esclat del cel tornat rialla.

Els estels et riuran, picarols en la fosca.